

Η ζήλεια δεν είναι μόνο αρρώστια, και κατάρα είναι για τον ζηλιάρη που δεν μπορεί να ηρεμήσει για να απολαύσει αυτά που έχει, αλλά και γι' αυτούς που φθονεί και καταδιώκει ή συκοφαντεί. Πριν συνεχίσω θα ήθελα να αναφέρω μια δική μου εμπειρία στο Αντελάιντ το 1960, όταν βοηθήσαμε με τον πατέρα μου θελοντικά το Good Neighbour Council.

Αναλάβαμε τότε να επισκεφθούμε σε ψυχιατρείο έναν συμπατριώτη μας μετανάστη και αν μπορούμε να τον βοηθήσουμε. Εκεί συνάντησα έναν νέο άνδρα δυο μέτρα μπόι, καλοντυμένο, καθαρό, περιποιημένο που δεν έμοιαζε καθόλου με ψυχοπαθής και τον ρώτησα γιατί βρίσκεται εκεί. Μου απάντησε επειδή είχε απειλήσει την ζωή της συζύγου του.

“Με απατούσε και είχα παραφερθεί, αλλά τώρα το έχω ξεπεράσει και θέλω να βγω για να πάω στην Μελβούρνη και να ξαναρχίσω τη ζωή μου”, μάς είπε.

Τον πίστεψα, αφού το παλικάρι μιλούσε λογικά και φαινόταν μετανιωμένος. Πήγαμε στον διευθυντή του ψυχιατρείου που γνωρίζαμε από άλλες υποθέσεις με έλληνες ασθενείς και ζητήσαμε ν' αφήσει τον “ζηλιάρη” να ξαναρχίσει τη ζωή του.

Μάς είπε ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά, όσο φαίνονται, αλλά είναι διατεθειμένος να υποβάλει σε ένα τεστ τον άνδρα οργανώνοντας μια συνάντησή του με την σύζυγό του και μάρτυρες εμάς για να πειστούμε.

Επισκεφθήκαμε τη σύζυγό του για να την παρακαλέσουμε να συναντήσει τον άνδρα της για να τελειώσει η ιστορία και μάς είπε ότι θα το έκανε μόνο αν μαζί της ήταν ο αιδ. πατήρ Κυριάκος Ψάλλιος, όπως και έγινε.

Πριν τη συνάντηση πήγα και βρήκα τον συμπατριώτη μας στο ψυχιατρείο, πάλι καλοντυμένος, καθαρός και λογικός. Τον ρώτησα

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και...

μη

αν είναι βέβαιος ότι μπορεί να συναντήσει τη σύζυγό του χωρίς να παρεκτραπεί και μου απάντησε ήρεμα ότι θα συμπεριφερθεί σαν πραγματικός τζέντλεμαν. Πάλι τον πίστεψα και την ημέρα της συνάντησης συγκεντρωθήκαμε στο γραφείο του διευθυντή μια ψυχίατρος, η σύζυγος, ο π. Ψάλλιος, ε-

ημερούν και είναι ευτυχισμένοι, έστω πιο πλούσιοι και πιο ευτυχείς από εσένα; Τί θα κερδίσεις αν οι συγγενείς και φίλοι σου, ο οποίος συνάνθρωπός σου τελοσπάντων είναι φτωχός και δυστυχισμένος, αφού αν έχεις ίχνος ανθρωπιάς θα πρέπει να συμμεριστείς τη δυστυχία τους και να απαλύνεις τη φτώ-

Η ζήλεια είναι κατάρα

μείς και δύο μεγαλόσωμοι νοσοκόμοι. Ο διευθυντής ζήτησε τότε να φέρουν τον συμπατριώτη μας, αλλά δεν μπορούσα ούτε να φανταστώ τί θα ακολουθούσε.

Μόλις μπήκε στο γραφείο και είδε τη σύζυγό του, ο καλοντυμένος, ήρεμος και λογικός άνδρας έγινε θηρίο ανήμερο και ώρμησε εναντίον της για να την κατασπαράξει. Η γυναίκα άρχισε να κραυγάζει, ο π. Ψάλλιος έτρεξε να την βοηθήσει και εμείς με τους νοσοκόμους δυσκολευόμασταν να συγκρατήσουμε τον ρωμαλέο άνδρα.

Ήταν μια τρομακτική στιγμή και συνάμα τραγική επειδή καθώρισε το μέλλον ενός ανθρώπου που θα μπορούσε να έχει μια ευτυχισμένη οικογενειακή ζωή, αν δεν τον εξουσίαζε η ζήλεια.

Λίγο πολύ όλοι μας έχουμε υποστεί τις συνέπειες της ζήλειας ακόμη και από συγγενείς και φίλους, πράγμα που εγώ τουλάχιστον δεν μπορώ να καταλάβω τα αίτιά της. Δεν είναι πιο καλά να έχετε συγγενείς και φίλους που ευ-

χαια τους;

Τα γράφω αυτά επειδή προχθές με αηδίασαν οι πολιτικοί και οι απάνθρωποι πολίτες που διαμαρτύρονται επειδή οι συνταξιούχοι θα πάρουν επιτέλους ένα χριστουγεννιάτικο δώρο και οι γονείς χιλιά δολάρια για το κάθε παιδί τους.

Αδιόρθωτοι και ανεπίδεκτοι μαθήσεως κηφήνες πολιτικοί του Συνασπισμού υπονομεύουν την απόφαση του αρχηγού τους, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, να υποστηρίξει τα κυβερνητικά μέτρα και τον αναγκάζουν να τα αμφισβητήσει. Οι αντίδδοι, που μόνο το ρόλο γλάστρας παίζουν στην λειτουργία της δημοκρατίας μας, αμφισβητούν την άποψη του αρχηγού τους που ήταν ένας πολύ επιτυχημένος επιχειρηματίας και τραπεζίτης. Η κλάνος του Χάουαρντ, Τζούλι Μπίσοπ, υπαρχηγός των Λίμπεραλ είπε ότι το κόμμα της ίσως να δαπανούσε διαφορετικά τα \$10 δις και ανέφερε μείωση στη φορολογία (ξέρουμε το γιατί), ενώ μέχρι χθες το κόμμα της ζητούσε δήθεν αύξηση

\$30 στις συντάξεις. Πότε λένε την αλήθεια άραγε;

Αυτοί που σπάνε τα ρεκόρ ταχύτητας για να ψηφίσουν αύξηση στην μεγάλη αμοιβή της μικρής προσφοράς τους, αντιδρούν στην προσπάθεια της κυβέρνησης να κάνουν καλά Χριστούγεννα οι συνταξιούχοι και οι οικογένειες. Εστω αν τα χρήματα του οικονομικού πακέτου θα βοηθήσουν χιλιάδες καταστηματαρχες οι οποίοι θα τα εισπράξουν στο τέλος προς όφελος της εθνικής οικονομίας.

Αλλά οι πολιτικοί στην πλειοψηφία τους δεν διακρίνονται για την ευφυΐα τους, ούτε για τον ανθρωπισμό τους. Όμως διαμαρτυρίες άκουσα σε ραδιοφωνικές εκπομπές από πολίτες που δεν ωφελήθηκαν από τα κυβερνητικά μέτρα.

“Εγώ δεν έχω παιδιά και δεν θα ωφεληθώ, γιατί να εισπράξουν τα χρήματα αυτοί που θα τα σπαταλήσουν στο ποτό, τον τζόγο και τα ναρκωτικά”, ήταν η συνηθισμένη δικαιολογία για την αντίδρασή τους, ή πως οι ηλικιωμένοι θα πρέπει να μάθουν να ζουν με τη σύνταξη που εισπράτουν!

Αυτό και αν είναι αποκτήνωση, να κατηγορείς εκατομμύρια βιοπαισιότες που αγωνίζονται κάθε ημέρα για να μεγαλώσουν τα παιδιά τους ότι είναι τζογαδόροι, μπεκρήδες και τοξικομανείς, επειδή υπάρχουν και κάποιοι τέτοιοι σε κάθε κοινωνία. Ή ότι οι συνταξιούχοι θα πρέπει να συνηθίσουν να ζουν με τα αποφάγια και μεταχειρισμένα ρούχα και παπούτσια...

Ειλικρινά δεν ξέρω αν πρέπει να λυπηθώ περισσότερο τους φτωχούς ή αυτούς που ζήλεψαν επειδή οι φτωχοί πήραν ένα χριστουγεννιάτικο μποναμά. Η ζήλεια τους δεν είναι λιγότερο τραυματική και ασφαλώς περισσότερο καταστροφική από τη ζήλεια του παλικαριού στο Αντελάιντ πριν 50 τόσα χρόνια που στο κάτω της γραφής μόνο τη δική του ζωή κατέστρεψε...

* Η κληρονομιά τού βλαξ

Όταν διορίστηκε από δικαστήριο πρόεδρος των ΗΠΑ, ο Τζορτζ Μπους, παρέλαβε τα ταμεία του κράτους γεμάτα χρήματα από τα πλεονάσματα που άφησε η κυβέρνηση Κλίντον και μια οικονομία που ανθούσε.

Οκτώ χρόνια αργότερα, ο βλαξ θα αποχωρήσει αφήνοντας πίσω του συντρίμια. Μια εθνική οικονομία στα πρόθυρα της χρεοκοπίας, τεράστια χρέη τρισεκατομμυρίων δολαρίων, την αξιοπρέπεια της πατρίδας του καταρρακωμένη σε όλο τον κόσμο και σχεδόν πέντε χιλιάδες αμερικανικές οικογένειες να θρηνούν τα παιδιά τους που σκοτώθηκαν στο Ιράκ και Αφγανιστάν.

Σύμφωνα με έκθεση, το ποσοστό των φτωχών Αμερικανών αυξήθηκε το 2006 στο 28%, από 27% το 2002. Σε απόλυτους αριθμούς σημαίνει ότι 9,6 εκατ. αμερικανικών εργαζόμενων οικογενειών πέρασαν τη γραμμή της φτώχειας, από 9,2 εκατομμύρια το 2002. «Το ένα τρίτο των παιδιών στην Αμερική ζει σε χαμηλού εισοδήματος οικογένειες», δηλώνει ο Μπράντον Ρόμπερτς, συντάκτης της έκθεσης.

Μόνο τον Αύγουστο του 2008 κοντά στις 256.000 νοικοκυριά έχασαν το σπίτι τους, επειδή δεν μπορούσαν να πληρώσουν τη δόση στην τράπεζα και εκατομμύρια άλλες οικογένειες απειλούνται να βρεθούν κυριολεκτικά στο δρόμο.

Ο βλαξ θα ξεκουμπιστεί και θα ζήσει μέσα στην χλιδή, αλλά για τους φτωχούς της Αμερικής δεν υπάρχει σωτηρία...

* «Ίδου λοιπόν η απορία μου...»

Από απόσπασμα επιστολής του Μίκη Θεοδωράκη στα «Νέα»:

«Θέλω να εκφράσω μια μεγάλη απορία που με βασανίζει εδώ και καιρό: Σκοπιανοί και ορισμένοι Αμερικανοί φίλοι τους μας έχουν ζαλίσει εδώ και πολλά χρόνια ότι είναι τάχα οι μοναδικοί Μακεδόνες και ότι η γλώσσα τους είναι η Μακεδονική, δηλαδή αυτή περίπου που μιλούσε ο Μέγας Αλέξανδρος. Και αυτά τα τερατώδη ψέματα διδάσκονται σαν αλήθειες σε ξένα Πανεπιστήμια, ενώ πάνω από 100 κυβερνήσεις σε όλο τον κόσμο τα έχουν εμπράκτως αποδεχθεί σαν ιστορικές αλήθειες. Ίδου λοιπόν η απορία μου: Υπήρξε έως τώρα από την πλευρά μας η οφειλόμενη επιστημονική αποκάλυψη όλης αυτής της γελοιότητας; Αν ναι, με ποιους επιστημονικούς τρόπους και αν όχι, γιατί; Αφού είναι βέβαιο πως αυτοί οι άνθρωποι είναι καθαροί Σλάβοι και η γλώσσα τους είναι καθαρά Σλαβική. Πού είναι η Βουλή των Ελλήνων, η Ακαδημία Αθηνών, τα Ελληνικά Πανεπιστήμια, οι Έλληνες ιστορικοί και γλωσσολόγοι, ώστε με ακλόνητες επιστημονικές αναλύσεις να αποκαλύψουν την αλήθεια στην παγκόσμια κοινή γνώμη, τις κυβερνήσεις, τα Πανεπιστήμια, τα ΜΜΕ των άλλων κρατών, όπως ακριβώς κάνουν οι Σκοπιανοί ανενόχλητοι και μόνοι εδώ και δεκάδες χρόνια;».

Μεγάλε Μίκη!

* Καλόο!

Σε επίσκεψή του σε ψυχιατρείο ο υπουργός Υγείας ρώτησε τον διευθυντή του πώς εξακριβώνει αν κάποιος ασθενής πρέπει να κλειστεί στο ψυχιατρείο.

“Να σας πω, γεμίζουμε την μπανιέρα νερό και μετά προσφέρουμε στον ασθενή ένα κουταλάκι τού

γλυκού, ένα φλιτζάνι τού τσαγιού και έναν κουβά για να αδειάσει την μπανιέρα”, λέει ο διευθυντής τού ψυχιατρείου.

“Α, κατάλαβα”, λέει ο υπουργός Υγείας. “Ένας κανονικός άνθρωπος θα χρησιμοποιήσει τον κουβά για να αδειάσει την μπανιέρα επειδή χωράει περισσότερο νερό, από ένα κουταλάκι ή ένα φλιτζάνι”.

“Όχι”, απαντά ο διευθυντής. “Ένας κανονικός άνθρωπος απλά θα βγάλει την τάπα για να τρέξει το νερό στον υπόνομο. Μήπως θέλετε δωμάτιο με παράθυρο;”

* Μια λέξη κάθε ημέρα

“Βοστώνη ή Βοστώνη;”: Η γνωστή πόλη της Βόρειας Αμερικής γράφεται πιο συχνά με ω και σπανιότερα με ο. Το ω στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υποστηρίζεται ούτε από την αρχή της απλογράφησης αλλά ούτε και από την αρχή της αντιστρεψιμότητας. Η αγγλική λέξη Boston δεν περιέχει κανένα γράμμα που να δικαιολογεί την παρουσία του ω στα ελληνικά. Τα αποτελέσματα της διαδικτυακής αναζήτησης των δύο παράλληλων γραφών δείχνουν διπλάσιες σχεδόν εμφανίσεις της γραφής Βοστώνη έναντι της Βοστόνης, αλλά συμβαίνει ακριβώς το αντίστροφο όσον αφορά το ουσιαστικό Βοστονέζοι, που επικρατεί έναντι των Βοστωνέζων.

* Παράλειψη

Από την υψηλή ποιότητα γραφής ήταν φανερό ότι το χθεσινό σχόλιο “Λίγη ντροπή” ήταν τού ΣΤΑΘΗ Σ. και η παράλειψη της υπογραφής του οφείλεται σε δική μας αβλεψία, επειδή δεν πιστεύουμε στον... δαίμονα τού τυπογραφείου. Sorry!